

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • PAŹDZIERNIK • NR 6(144)2009

Fot. J. Kot

3 października 2009, ksiądz biskup Zdzisław Fortuniak poświęcił przy naszym kościele pomnik św. Michała Archanioła. Poniżej zamieszczamy wypowiedzianą wówczas modlitwę oddania naszej parafii św. Michałowi

Boże Wszchemogący, w Trójcy Przenajświętszej Jedynej! Uwielbiamy Ciebie w dziele stworzenia i zbawienia. Dzięki Ci składamy za dar jakim są Aniołowie i Archaniołowie. Boże, dzięki Ci składamy za świętego Michała Archanioła! Ty dajesz Go Kościołowi Świętemu jako szczególną pomoc i obronę. Święty Michale Archaniele, razem z Tobą chcemy nieustannie wielbić Trójcę Przenajświętszą, powtarzając: *Michael, Quis ut Deus, Któż jak Bóg!*

Święty Michale Archaniele, Ty stoczyłeś zwycięską walkę z szatanem, złym duchem. Zobacz, jak bardzo diabeł nas atakuje! Zobacz, jak bardzo udręczeni jesteśmy pokusami złego. Zobacz, jak wielu uległo grzechowi, duchowi niewiary, nieczystości, pychy.

Broń nas w walce, byśmy nie wpadli w sidła szatańskie i nie stracili wiary, byśmy nie utracili zbawienia. Wyrwij

z niewoli grzechu tych, którzy odeszli od wiary i nie zachowali wierności życiowemu powołaniu. Pomóż szczególnie wszystkim uzależnionym od nałogów pijaństwa, narkomanii i nieczystości.

Tobie, święty Michale Archaniele, oddajemy w opiekę i na szczególną własność nasze miasto, naszą dzielnicę, naszą parafię, nasze rodziny i nas samych. Prosimy, bądź naszym patronem i opiekunem, stań przy nas, strzeż nas. Ucz nas pokory, modlitwy, służby Bogu i ludziom, pomóż wiernie wypełnić nasze życiowe powołanie. Władaj nami, broń i prowadź do zwycięstwa, byśmy wszyscy mogli w niebie uwielbiać Boga w Trójcy Przenajświętszej Jedynej, razem z Maryją Królową, razem z Tobą, święty Michale, i z wszystkimi Aniołami i Świętymi. Amen.

Drodzy Parafianie!

Przeżyliśmy misje parafialne

Zakończyliśmy ważne dzieło duszpasterskie – misje parafialne. Wielu Parafian było bardzo poruszonych naukami ojców Roberta, Stanisława i Jacka. Cieszyła i budowała wytrwała obecność na poszczególnych naukach, w kolejnych dniach misji. Oczywiście, szkoda wielka, że nie udało się przyciągnąć jeszcze większej liczby Parafian. Jednak nie o zewnętrzny sukces chodziło, tylko o przemianę wewnętrzną. Było wiele głębokich spowiedzi świętych. Szczególnym wzruszeniem napełnił dzień chorych i odwiedzin Księży Misjonarzy u chorych w domach.

Bardzo radosnym wydarzeniem misji parafialnych były sobotnie Msze Święte połączone z odnowieniem ślubów małżeńskich, zwłaszcza ta, której przewodniczył ksiądz biskup Zdzisław Fortuniak. Jakże nas cieszy każde małżeństwo, każda rodzina, które żyją Bogiem.

Sobotni wieczór 3 października 2009 naznaczyło też na trwałe w historii naszej parafii poświęcenie przez księdza biskupa Zdzisława Fortuniaka pomnika św. Michała Archanioła. Obecnych było wielu księży i bardzo wielu Parafian. Ksiądz biskup skierował do nas słowa ukazujące różne znaczenia powstałego dzieła. Po modlitwie poświęcenia została odmówiona modlitwa oddania nas opiece św. Michała Archanioła.

Zbudowaliśmy pomnik św. Michała Archanioła

Ze zdumieniem myślę o tym pomniku. To przecież jedyny pomnik w naszej dzielnicy. Owszem, w parku okalającym Szpital Ortopedyczny przy ul. 28 Czerwca stoi okazała figura Maryi Niepokalanej. Jest jednak mało widoczna, ukryta, nieznaną wielu mieszkańcom Wildy.

Dzieło to przekraczało nasze możliwości finansowe, a jednak udało się zebrać odpowiednie fundusze. Udało się nam zyskać rzeźbę – dzieło sztuki, jakże piękną i jedyną w swoim rodzaju, pasującą do charakteru naszego kościoła. Udało się wykonać cokół w całości z kamienia, o jakże pięknym kształcie. To jest wielkie dzieło sztuki! Jeszcze raz z całego serca wszystkim ofiarodawcom składam **Bóg zapłać!** Jeszcze raz dziękuję architektom Mai i Michałowi Ankiersztajnom, a także wykonawcom we Włoszech – firmie Ferdynanda Stuflessera, i w Polsce – firmie kamieniarskiej Jerzego Pleskota.

Dzieło to wymagało bardzo wielu starań administracyjnych. Nie spotkałem się nigdy z wrogością ani nawet niechęcią, przeciwnie, zawsze z życzliwością. Procedury uzyskania odpowiednich pozwoleń są jednak bardzo długotrwałe i żmudne. Po ludzku sądząc, nie było możliwości otrzymania

pozwoleń w oczekiwanym przez nas terminie. A jednak, wszystko się udało dzięki życzliwej pomocy naszych Parafian, pracowników Urzędu Miejskiego Kamili i Bartosza Surówków. Niech Bóg wynagrodzi wszystkim dobrodziejom!

Pomnik jest nie tylko dziełem sztuki, obrazem naszej kultury, ale jest przede wszystkim obecnością św. Michała Archanioła pośród nas. Bardzo proszę, często się módlmy do tego Świętego. Wspólnie, na zakończenie Mszy Świętych i w domach, w naszej osobistej i rodzinnej modlitwie. Ilekroć przechodzimy czy przejeżdżamy koło pomnika módlmy się słowami zapisanymi złotymi zgłoskami na cokole: **Święty Michale Archaniele, broń nas w walce z szatanem! Św. Michale Archaniele, módl się za nami!**

Pozdrawiam serdecznie wszystkich Parafian.

ks. prob. Marcin Węclawski

Fot. J. Kot

Sobota 3 października. Odnowienie ślubów małżeńskich w czasie parafialnych misji

Konto dla fundatorów: Parafia
Maryi Królowej – św. Michał:
20 1020 4027 0000 1102
0749 5890

Następny numer Maryjnej
Wspólnoty zostanie rozniesiony
po domach Parafian razem
z opłatkami, w sobotę
28 listopada (9:00 – 13:00)

Królestwo Boże jest w nas

Za nami misje parafialne zakończone uroczystym poświęceniem pomnika świętego Michała Archanioła. Oto zapis rozmowy z jednym z głoszących nauki księży filipińców, ojcem Robertem Klemensem

Katarzyna Deskur: Przez osiem wyjątkowych dni głosił nam Ojciec słowo Boże. Czy byliśmy dobrymi słuchaczami? Jak Ojcu mówiło się do nas?

Ojciec Robert Klemens: Misji tutaj nie głosiło mi się łatwo. Jakaś obawa, lęk jaki czułem, były z pewnością dziełem złego ducha. Ten zły duch – niezadowolony z nabożeństwa do świętego Michała Archanioła, które w tej parafii jest tak rozwinięte, co ogromnie podoba mi się – burzył mój spokój.

Natomiast fantastyczną sprawą była tutaj adoracja Najświętszego Sakramentu trwająca codziennie przez prawie pół dnia. I nieustanna modlitwa. Cały czas ktoś w kościele trwał na modlitwie: czy to przed Panem Jezusem w monstrancji, czy przed tabernakulum, czy też na różańcu przed nabożeństwami. Myślałem, że szatan mocno trudził się, żeby to dobro zburzyć.

Dla mnie jako kapłana niezwykle inspirująca i budująca była też postawa samego Księdza Proboszcza. Do programu misji, który przygotowaliśmy, Ksiądz Proboszcz zaproponował kilka dodatkowych punktów, które ubogaciły ten szczególny czas. Przyznam, że rzadko się to zdarza i świadczy o wielkim zatroskaniu Pasterza o swoje Owieczki. Dlatego misje na Wildzie zapamiętam jako pracowity czas, ale zarazem bardzo cenne doświadczenie.

Pracowite, o tak! Podam przykład: w środę widziałam Ojca o 8:05 w kościele kończącego

nabożeństwo dla dzieci, o 18:10 niosącego Pana Jezusa choremu, a o 18:30 znowu w kościele rozpoczynającego Mszę Świętą. I tak przez osiem dni u nas, a za chwilę już w innej parafii. Skąd czerpie Ojciec siły fizyczne i psychiczne?

Nie ulec zmęczeniu, zniechęceniu w pracy misjonarza to jest na pewno łaska Pana Boga. Po ludzku nie jest to proste.

Czy głoszenie misji to stałe zajęcie Ojca?

Misje parafialne to rzeczywistość, która zdarza się w odstępach raz na dziesięć lat. Na co dzień głoszę rekolekcje w parafiach, które o to proszą, albo w naszym domu na Świętej Górze w Gostyniu. Często są to nauki dla grup specjalistycznych. Ponadto jestem moderatorem diecezjalnym Ruchu Domowego Kościoła. Bardzo dużego zaangażowania wymaga też moja rekolekcyjna współpraca z rozsianymi po całym kraju Grupami Anonimowych Alkoholików.

Przyznam, że po dwóch niezapomnianych odcinkach telewizyjnego programu Szansa na sukces, niektórzy z nas spodziewali się, że Ojciec nam coś zaśpiewa.

Moje pojawienie się w tym programie u niektórych wywołało zdziwienie: *Wszystkiego byśmy się spodziewali, ale nie księdza! Nam ksiądz kojarzy się z człowiekiem smutnym, nie wesołym!* Dlaczego? Mnie udział w tym programie sprawił wielką radość. Spotkałem tam wielu sympatycznych ludzi, z którymi kontakt utrzymuję do dziś. Trudno jednak doszukiwać się połączeń między misjami parafialnymi a występem w Sali Kongresowej, przed kamerami telewizyjnymi. Śpiewane rekolekcje? Może warto o tym pomyśleć, ale nie tym razem. *Jeszcze poczekajmy, jeszcze się nie spieszymy, jak śpiewa Anna Maria Jopek.*

Co misje powinny w nas zmie-

Fot. J. Tomaszewski

ojciec Robert Klemens

nić? Jakie przesłanie pozostawia nam Ojciec na najbliższych dziesięć lat?

Przyjechaliśmy tu głosić odwieczne Królestwo Boże. Królestwo Boże jako rzeczywistość, która nas otacza. Która jest w nas. Trzeba o nią zadbać, trzeba się zatroszczyć, trzeba o nią powalczyć. Żeby głosić Królestwo Boże, nie trzeba jednak robić niezwykłych rzeczy. Czasem dużo energii tracimy na robienie takich *fajerwerków*. Dobro jest tak naprawdę małe, to znaczy nie trzeba robić wielkich rzeczy. Trzeba być po prostu dobrym na co dzień, w takich zwykłych ludzkich odruchach. Można być sparaliżowanym, leżeć w łóżku i być dobrym, a przez to mówić ludziom: *Noszę w sobie Królestwo Boże i chcę się tym Królestwem z Tobą podzielić!*

A słowo do młodych z naszej parafii – szczególnie do tych, którym głosił Ojciec rekolekcje szkolne w ubiegłym roku?

Bądźcie dobrzy! Święty Filip mówił: *Bądźcie dobrzy, jeśli potraficie!*, a oni potrafią, więc niech będą dobrzy!

Rozmawiała Katarzyna Deskur

Aniołowie Stróżowie

Chcemy pogłębiać naszą wiarę w Świętych Aniołów. Oto kolejne rozważanie im poświęcone

W Liście do Hebrajczyków czytamy o aniołach: *Czyż nie są oni wszyscy duchami przeznaczonymi do usług, posłanymi na pomoc tym, którzy mają posiąść zbawienie?* (Hbr 1,14). Chrystus objawia nam prawdę wiary o aniołach, którzy są opiekunami każdego człowieka. Nazywamy ich Aniołami Stróżami. W Ewangelii według św. Mateusza czytamy: *Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego, który jest w niebie* (Mt 18,10).

Katechizm Kościoła Katolickiego mówi: *Życie ludzkie od dzieciństwa aż do zgonu jest otoczone opieką i wstawianiem aniołów. Każdy wierzący ma u swego boku anioła jako opiekuna i stróża, by prowadził go do życia. Już na ziemi życie chrześcijańskie uczestniczy – przez wiarę – w błogosławionej wspólnocie aniołów i ludzi zjednoczonych w Bogu* (nr 336).

Dar Anioła Stróża jest wielkim darem Boga Ojca ofiarowanym osobie każdemu z nas. Jest znakiem troski Stworzyciela o każdego człowieka. Nigdy nie jesteśmy sami, nawet mając największe poczucie swojej samotności. Zawsze jest przy nas Bóg przez swego anioła – naszego Anioła Stróża. Nie zapomnijmy nigdy o tej Bożej obecności!

Nie możemy ograniczać naszego wyobrażenia o Aniele Stróżu do naiwnego obrazka ukazującego dziecko prowadzone przez anioła wąską kładką nad stromym wodospadem. Wobec mocy zła wszyscy jesteśmy słabi i potrzebujemy duchowego wsparcia w wewnętrznej walce, zwłaszcza w chwilach pokus. Trzeba wtedy przyzywać na pomoc swojego Anioła Stróża. Jego opieki potrzebujemy także w codziennym życiu. Ufność

Fot. J. Kot

Figura św. Michała Archanioła

w Opatrzność, której Bóg chce nam udzielić przez posługę Anioła Stróża, nie zwalnia nas z praktykowania cnót umiaru i roztropności, dziś zwłaszcza z przestrzegania przepisów ruchu drogowego.

Warto zaprzyjaźnić się ze swoim Aniołem Stróżem i zwracać się do niego w modlitwie o pomoc w różnych potrzebach. Dobrze jest modlić się do Aniołów Stróżów, np. swoich dzieci, prosząc ich o wsparcie w wychowaniu, albo też prosić o pomoc Aniołów Stróżów tych ludzi, z którymi mamy załatwiać jakieś szczególnie trudne sprawy.

Przyjaźń z Aniołem Stróżem oznacza także i to, że nie chcemy zasmucać go grzechem. Anioł Stróż cierpi, kiedy grzeszymy. Jest najbardziej zatroskany, gdy na trwałe odwrócimy się od Boga, przez co sami skazujemy siebie na wieczne potępienie.

Największą zaś jego radością jest nasza świętość – życie w stanie łaski, modlitwa, Komunie Święte, posłuszeństwo słowu Bożemu, spełnione dobro. Jakże pragnie spotkać nas w niebie i być tam z nami na zawsze! Przyjaźń oznacza szczególnie miłość. Na ludzkiej przyjaźni czasami możemy się zawieść. Ziemską przyjaźń utrudniają odległość, brak czasu, choroby i inne ludzkie ograniczenia. Tych trudności i zawodów nie ma w przyjaźni z Aniołem Stróżem. W chwilach samotności czy w po-

kusie smutku nie zapominajmy o naszym potężnym przyjacielu, który jest jednocześnie i w niebie, i przy nas na ziemi.

Święci uczą nas wiary w istnienie nie tylko naszych własnych Aniołów Stróżów, ale mówią także o istnieniu Aniołów Stróżów poszczególnych dzieł, krajów czy miejscowości. Taki wniosek można także wyprowadzić z Księgi Daniela (Dn 10,13–21). Warto też pamiętać o tym, aby modlić się do nich.

Oto kilka myśli o Aniele Stróżu, pióra jednego ze współczesnych wielkich świętych – założyciela Opus

Dei, św. Josemarii, wielkiego czciciela świętych aniołów:

Miej zaufanie do swojego Anioła Stróża. Traktuj go jako swego bliskiego przyjaciela – jest nim – a on już postara się wyświadczać ci tysiące przysług w codziennych zwykłych sprawach. (Droga 562)

Kiedy będziesz miał jakąś potrzebę, spotkasz się z jakąś trudnością, małą czy dużą, wzywaj swego Anioła Stróża, by wraz z Jezusem rozwiązał twój

problem, albo dopomógł ci w danym przypadku. (Kuznia 931)

W godzinie próby zwróć się do Anioła Stróża, a on obroni cię przed szatanem i podsunie święte natchnienia. (Droga 567)

Przyzwyczaj się polecać każdą osobę, z którą się stykasz, jej własnemu Aniołowi Stróżowi, by pomógł jej być dobrą, wierną i radosną [...]. (Kuznia 1012)

ks. prob. Marcin Węclawski

Przyjaciel – Anioł Stróż

2 października, w czasie trwania parafialnych misji, nasze przedszkole obchodziło święto Aniołów Stróżów – patronów przedszkola. *Anioł Stróż to mój przyjaciel* – uczyły się dzieci i rzeczywiście tak przeżywają obecność aniołów w życiu, czego możemy się od nich uczyć... Zaprzyjaźniły się również ze świętym Michałem Archaniołem, odwiedzając Go, gdy stał w prezbiterium i z wielkim przejęciem śledząc prace przy powstawaniu pomnika. Tak się cieszyły, gdy na katechezie dowiedziały się, że mieczem, który trzyma w ręku zwyciężył diabła i że im pomaga zwyciężać złe podpowiedzi. *Taki Obrońca jest lepszy od Supermana!* – mówiły.

Program wychowawczy na ten rok szkolny jest w dużej części kontynuacją lat poprzednich (wychowanie to długofalowy proces) i zakłada rozwój człowieczeństwa poprzez wychowanie do wartości, kształtowanie charakteru i nabywanie cnót ludzkich (praca, porządek, hojność, radość). Zmiany w oświacie i obniżenie obowiązku szkolnego skłaniają nas też do skupienia się na wychowywaniu do dojrzałości. Z większą gorliwością chcemy się modlić w Roku Kapłańskim za kapłanów i nowe powołania, a także wzrastać w miłości do św. Michała Archanioła i aniołów.

Beata Nadolna

Nasz nowy wikariusz

Fot. J. Tomaszewski

Zamiast wywiadu rzeki garść informacji o sobie. Nazywam się Marek Sotek i urodziłem się w szpitalu w Czarnkowie 3 marca 1974, jako trzeci syn Jana i Felicji. Do wspólnoty Kościoła zostałem włączony 31 marca tegoż roku w kościele pw. św. Antoniego w Hucie w parafii Gębice. Następnie z rodziną przeprowadziliśmy się do Lubasza, gdzie wzrastałem we wszystkich wymiarach: duchowym, intelektualnym, psychicznym i fizycznym (wzrost – 194 cm). Szkołę podstawową ukończyłem w Lubaszu, a liceum w Czarnkowie. U stóp Lubaskiej Królowej Rodzin wyrosło też powołanie do kapłaństwa, które kształtowało się w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu oraz w Almo Collegio Capranica w Rzymie, gdzie studiovałem patrologię. Święcenia otrzymałem 31 maja 2003 w katedrze poznańskiej z rąk księdza arcybiskupa Stanisława Gądeckiego. Przez ostatnie dwa lata posługiwałem jako kapelan w szpitalach na Przybyszewskiego i na Łąkowej, gdzie byłem również kapelanem sióstr elżbietanek. Od 8 września 2009 wasz wikariusz.

ks. Marek Sotek

Fot. archiwum przedszkolne

Nasi mali Parafianie z przedszkola Aniołów Stróżów, 2 października

Gość w domu – Bóg w domu

czyli Europejskie Spotkanie Młodych
po raz trzydziesty drugi!
Poznań 2009

Welcome! Bienvenidas! Isten hozott! Witajcie! – słowa te, także w wielu innych językach, usłyszymy już 29 grudnia 2009. Na przełomie bieżącego roku młodzi ludzie z różnych zakątków Europy po raz kolejny spotkają się na wspólnej modlitwie ze śpiewami Taizé – tym razem w Poznaniu. Jest to ogromne wyróżnienie dla naszego miasta. W poprzednich latach spotkania organizowane były w wielu słynnych miastach europejskich.

W Europejskim Spotkaniu Młodych można uczestniczyć w wieloraki sposób. Istnieją cztery możliwości: przyście

na teren Międzynarodowych Targów Poznańskich, uczestniczenie w programie *Spotkania w parafii*, pomoc w przygotowaniach oraz przyjęcie gości w swoim domu. O przychylność i otwartość względem ostatniej z nich prosimy najbardziej. Aby ugościć jedną młodą osobę wystarczyzaledwie 2m² powierzchni – jak mówią bracia z Taizé. Ważne i potrzebne będzie każde przygotowane przez poznańskich miejsce. Nie bądźmy zatem obojętni i otworzymy serca na innych ludzi, otwierając im drzwi swojego domu. Jak pamiętamy przecież – *gość w domu, Bóg w domu!*

Spotkanie będzie okazją nie tylko do nawiązania wielu nowych kontaktów. Stanie się również źródłem wielu radości i sił oraz nadziei w nadchodzącym roku.

Marta Górna

DUSZPASTERSTWO MŁODZIEŻY

Krąg biblijny dla studentów

– poniedziałki 19:30

Modlitwa ze śpiewami z Taizé

– poniedziałki 20:30

Spotkania modlitewne dla młodzieży

– piątki 19:30

Serdecznie zapraszamy!

Liczenie wiernych

11 października liczyliśmy w całej Polsce obecnych na Mszach Świętych. Oto wyniki z naszej parafii

Liczba mieszkańców naszej parafii wg danych ze stycznia 2009 – 13 100, z każdym rokiem maleje (w roku 2008 o 500).

Obecni na Mszach Świętych:

data	wszyscy	kobiety	mężczyźni	spóźnieni
23.11.2008	3.651 (27,8%)	2.268	1.383	746 (20,4%)
11.10.2009	3.335 (25,4%)	2.066	1.269	550 (16,5%)

Komunie Święte:

data	wszyscy	kobiety	mężczyźni
23.11.2008	1.240 (33,9%)	916	324
11.10.2009	1.494 (44,8%)	1.058	436

Oto w wielkim skrócie niektóre wnioski:

Wniosek 1 – na co czwartego parafianina można liczyć. 25% osób z naszej parafii wzrasta duchowo (mniej lub bardziej). Ponad 70% zapisanych do parafii udaje, że wierzy. Jak do nich dotrzeć?

Wniosek 2 – tylko Msza Święta o 21:00 była płciową równowagą. Panom polecam książkę: *Dzikie serce. Namiętności męskiej duszy* Johna Eldredga. Autor mówi, iż niektórym facetom wydaje się, że jak przyjdą do kościoła, to znajomi będą ich uznawać za zniewieściałych.

Wniosek 3 – Cóż to za Uczta bez jedzenia? Wśród uczestniczących w Eucharystii przyjmujących Komunię Świętą (tydzień po spowiedzi związanej z misjami) była ponad jedna trzecia. Warto przypomnieć, że **Komunia Święta nie jest nagrodą, ale lekarstwem.**

Wniosek 4 – Dawno żyjący święci mówili, że jeżeli ktoś przychodzi za późno na Liturgię niech nie narzeka, że nie może się skupić. Punktualnych parafian mamy wielu, ale niestety aż 550 osób się spóźniło, przeszkadzając sobie i innym we właściwej postawie.

Może będzie jeszcze okazja, by każdy z wymienionych wniosków poruszyć odrębnie i z właściwą do tego głębią. Na razie pozostaje nam do własnych rachunków sumienia dodać refleksje wynikające z *liczenia wiernych*. Nie da się zmierzyć ani zważyć prawdziwej wiary. Możemy jedynie powtórzyć za św. Jakubem, iż **Wiara bez uczynków jest martwa** (Jk 2,26).

ks. Daniel

Z ostatnich tygodni

- Caritas parafialna w pierwszym tygodniu września zorganizowała zbiórkę przyborów szkolnych dla najuboższych dzieci naszej parafii – obdarowano 100 osób.
- Na początku roku szkolnego odbyły się spotkania katechetyczne dla rodziców dzieci i młodzieży szkolnej (7, 9 i 10 września). Dzieci pierwszokomunijne uczestniczyły w specjalnej Mszy św. (12.09).
- Za zgodą ks. Arcybiskupa Msze św. łacińskie w drugie niedziele miesiąca sprawowane są w nadzwyczajnym rytmie trydenckim (13.09 i 11.10).
- We wrześniu przybył z posługą do naszej parafii nowy wikariusz, ks. Marek Sotek (na miejsce ks. Adama Maćkowiaka) oraz rozpoczął praktykę duszpasterską ks. diakon Adrian Urbaniak.
- Ks. diakon Adrian i ks. senior Zenon Patelski byli gośćmi Koła Misyjnego (24.09).
- Składka zebrana podczas Mszy św. w drugie niedziele przeznaczona została na budowę pomnika św. Michała Archanioła (13.09 i 11.10).
- Od września, po przerwie wakacyjnej odbywają się spotkania grup duszpasterskich: w poniedziałki z modlitwą i śpiewami z Taizé oraz dla studentów (od października), w środy Grupy Duchowego Wzrostu i w piątki dla młodzieży.
- W Klubie Seniora było spotkanie z serafitką siostrą Gerardą (motto jej życia „Bez Boga ani do proga”, 2.09), nasi seniorzy zwiedzali Bibliotekę Raczyńskich (9.09) oraz Ogród Botaniczny (7.10), p. Janina Kondratiew omówiła temat „Dlaczego historia podzieliła chrześcijan” (16.09); jedno spotkanie poświęcone było pamięci długoletniej prezeski Klubu śp. Zofii Piotrowskiej (23.09), o św. Filipie Neri, założycielu zgromadzenia filipinów opowiedział misjonarz o. Robert (30.09), seniorzy odmawiali też różaniec przy figurze NMP obok kliniki ortopedii (14.10).
- Nasza parafia przeżywała misje parafialne (27.09-4.10). Księża filipini ze Świętej Góry w Gostyniu, o. Stanisław, o. Robert i o. Jacek głosili nauki codziennie podczas Mszy św. o 12:00 i 18:30 oraz podczas nabożeństwa o 20:00, dla dzieci o 17:30, dla młodzieży w piątek o 20:00; czwartek był dniem chorych (1.10), piątek dniem sakramentu pojednania (2.10), w sobotę (3.10) było nabożeństwo dla małych dzieci o 10:00, podczas Mszy św. o 12:00 i 18:30 małżonkowie odnowili śluby małżeńskie. Po Mszy św. o 18:30 ks. bp Zdzisław Fortuniak poświęcił uroczystie pomnik św. Michała Archanioła postawiony przy kościele.
- Do sanktuarium św. Józefa w Kaliszu i na Jasną Górę udała się doroczna pielgrzymka parafialna (17 i 18.10).
- W październiku sprawowane były nabożeństwa różańcowe, od poniedziałku do piątku o 19:00 dla ogółu parafian; o 17:30 dla dzieci; w soboty tylko o 18:00.

Ochrzczeni

6 września	Helena Koniecznyńska, ul. Robocza 17
12 września	Aleksandra Węgrzynowska, ul. Przemysłowa 46a
Franciszek Balcerkiewicz, ul. Krzyżowa 6
Oliwia Purgał, ul. Poplińskich 8
19 września	Adrian Żukowski, ul. Wierzbicice 43
Nicola Biniaszak, ul. Górna Wilda 106
20 września	Wiktor Komsta, ul. Sikorskiego 12a
3 października	Ewa Surówka, ul. Przemysłowa 55

- 10 października Adrian Leonarczyk, ul. Przemysłowa 53
Kamil Burakowski, ul. Przemysłowa 66
Jakub Chelminiak, ul. Żupańskiego 7

Zawarli związek małżeński

- 21 sierpnia Artur Dreła, ul. 28 Czerwca 124
Dorota Derpińska, os. Dębina 17b
- 22 sierpnia Łukasz Filipiak, Grodzisk Wilk.,
os. Wojska Polskiego 15
Joanna Bazyli, ul. św. Czesława 1
- 22 sierpnia Tomasz Kwaśny, ul. Małachowskiego 6
Anna Wróblewska, ul. Chwiałkowskiego 25
- 29 sierpnia Dariusz Kulpiński, ul. Wierzbicice 37
Agnieszka Żyska, ul. Wierzbicice 37
- 3 września Piotr Bolewski, ul. Chłapowskiego 2
Zuzanna Ziółkiewicz, ul. Chłapowskiego 2
- 5 września Michał Domżański, ul. Kilińskiego 15
Jagna Dąbrowska, ul. Wierzbicice 53
- 26 września Damian Lewandowski, P-ń, Garaszewo 5a
Katarzyna Gajewska, ul. Wierzbicice 10
- 10 października Tadeusz Janc, Góra, ul. Długa 3
Maria Sobkowiak, ul. Żupańskiego 3

Odeszli do Pana

- 18 sierpnia Maria Siwek, l. 87, ul. Wierzbicice 11
- 28 sierpnia Henryk Kostuj, l. 62, ul. 28 Czerwca 121
- 30 sierpnia Zbigniew Grabarek, l. 67, ul. Dolina 4
- 4 września Stanisław Olejniczak, l. 54,
ul. Przemysłowa 21
- 11 września Halina Bogucka, l. 89, ul. Wierzbicice 7
- 22 września Marek Leszyński, l. 58, ul. Górna Wilda 98
- 25 września Zbigniew Barczak, l. 63, ul. Kilińskiego 11
- 30 września Eugenia Rybarska, l. 82, ul. Krzyżowa 8
- 30 września Maria Komirska, l. 89, ul. Żupańskiego 21
- 2 października Eugeniusz Majchrzak, l. 52,
ul. Wierzbicice 38
- 5 października Marian Burzyński, l. 77, ul. Przemysłowa 51
- 6 października Konrad Łukasik, l. 84, ul. Prądzyńskiego 12
- 8 października Urszula Maciejewska, l. 82,
ul. Wierzbicice 41a
- 9 października Jan Rozmiarek, l. 62, ul. Kilińskiego 13

Msze Święte za parafian

25.10 – godz. 12:15; 01.11 – godz. 18:30; 08.11 –
godz. 8:00; 15.11 – godz. 9:30; 22.11 – godz. 12:15;
29.11 – godz. 15:00

Maryjna WSPÓLNOTA

Miesięcznik poświęcony
sprawom Parafii Maryi
Królowej w Poznaniu. Wy-
dawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Redakcja:
Katarzyna Deskur (sekretarz redakcji), Grażyna Grobelna, Maria Lewan-
dowska, Agnieszka Misiewicz, Magdalena Młynarz, Jarosław Tomaszew-
ski, ks. Marcin Węclawski (red. naczelny), Małgorzata Wołyńska. Adres
redakcji: 61-546 Poznań, ul. Rynek Wildecki 4, Biuro Parafialne, [www.para-
fiamaryi-królowej.poznan.pl](http://www.para-
fiamaryi-królowej.poznan.pl) Druk: Edica S.A. Nakład: 3000. Pismo
nie ma ceny. Redakcja i współpracownicy pracują społecznie. Koszty
druku pokrywamy ze złożonych ofiar. Redakcja zastrzega sobie prawo
adiustacji i skracania tekstów. Redaktorzy pisma należą do Ogólnopol-
skiego Stowarzyszenia Prasy Katolickiej.

Pomnik św. Michała Archanioła

Od 8 września trwały prace przy budowie pomnika św. Michała Archanioła. Najpierw został wykonany przez firmę Darusza Stochaja żelbetonowy fundament, osadzony na głębokości 1,5 m. Dalszym etapem były prace kamieniarskie wykonane przez zakład Jerzego Pleskota. Cokół pomnika został wykonany zasadniczo z dwóch bloków piaskowca – części dolnej (fot. obok) i z pionowego słupa. Na nich 26 września stanęła figura św. Michała (fot. poniżej). Prace wymagały wielkiej precyzji. Został wyzłocony napis – modlitwa, pozostaje do wykonania impregnacja cokołu. Więcej fotografii: www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl (red.)

Fot. J. Tomaszewski

Fot. P. Kraszewski (x 2)